

ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА БУДІВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

*Корчевний Є.О., магістрант
кафедра менеджменту та управління проектами*

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Анотація. В дослідженні інноваційної політики будівельних організацій використовується як засіб активізації його інноваційної діяльності. Розглянув можливі варіанти інноваційної політики при виконанні різних будівельних проектів. Проаналізував структуру процесу реалізації інноваційної політики будівельної організації.

Постановка завдання. Дана робота досліджує проблему застосування управління організаціями будівельного комплексу для ефективного впровадження інновацій. Інформування територіальних, галузевих ринків значно ускладнює діяльність всіх економічних суб'єктів, в тому числі і будівельних підприємств. Конкуренція як економічний процес взаємодії, взаємозв'язку і боротьби між виступаючими на ринку економічними суб'єктами обумовлює необхідність забезпечення вітчизняними будівельними підприємствами кращих можливостей виробництва і збуту своєї продукції. Вона може досягатися за рахунок конкурентоспроможності, визначення якої на сучасному етапі все більше пов'язується зі здатністю підприємства вигравати на ринку пропозиції, оскільки з розвитком конкуренції будівництво все більше буде зорієнтована на задоволення індивідуальних запитів споживача, спрямованих на те, щоб будівельна продукція мала особливими споживчими властивостями, відповідають духові часу. Не всі методичні підходи до формування конкурентоспроможності «західного» зразка успішно застосовуються в практиці вітчизняних будівельних підприємств.

Виходячи з цього із урахуванням особливостей окремих будівельних проектів чи умов їх реалізації можна виділити наступні

інноваційної політики по конкретним проектам.

1. Активна інноваційна політика. Цей тип політики може бути прийнятим в умовах реалізації будівельних проектів з реконструкції, модернізації, технічного переозброєння. Особливістю таких будівельних проектів є висока питома вага доданої вартості в структурі ціни їх реалізації завдяки великому обсягу трудовитрат. Складні умови виконання робіт, важко доступність, часто неможливість використання будівельної техніки, складні технології, пов'язані з демонтажем та розбиранням споруд, та інші обставини сприяють широкому впровадженню інновацій у сфері технології та організації будівельно-монтажних робіт в першу чергу адресних. Як правило, в рамках проектно-кошторисної документації на такі будівельні проекти неможливо врахувати всі технічні та технологічні проблеми, а ряд проблем виникає під час виконання робіт. Тому їх доводиться вирішувати виконавцям, у тому числі й за рахунок активного використання різноманітних інновацій. Зазвичай ці інновації являють собою зформовані на базі інноваційного потенціалу підприємства інноваційні підходи до рішення конкретних інженерних задач.

2. Пасивна інноваційна політика. Цей тип інноваційної політики може бути ефективним в умовах нового будівництва, особливо з використанням типових технологій і конструкцій, в звичайних умовах. Основою пасивної інноваційної політики є використання запозичених інновацій - ефективних будівельних матеріалів і конструкцій, конструктивних рішень, технологій. В цьому випадку інноваційний потенціал підприємства зорієнтовано не на генерацію інноваційних ідей, передусім на впровадницьку діяльність.

3. Реактивна інноваційна політика. Вона може бути ефективною в умовах форсованого режиму реалізації будівельних проектів. Інноваційні рішення і проекти за такого типу інноваційної

політики призначені для забезпечення жорстких термінів виконання робіт в умовах ущільнення фронтів робіт, а також для вирішення проблем, що виникають у разі відставання від графіку виконання робіт.

Тематиці інноваційної діяльності присвячена значна кількість наукових праць, у тому числі і вітчизняних вчених Амоші О.І., Гальчинського А.С., Геєця В.М., Ткаченка В.А., Тяна Р.Б., Федулової Л.І. та інших. Проте специфіка галузевих проблем організації інноваційного процесу дослідження недостатньо.

Виклад основного матеріалу. Інноваційна економіка передбачає достойну оплату висококваліфікованої праці та захист інтелектуальної власності. У зв'язку з цим особливого значення набувають регіональні форми організації розробки і застосування інновацій – технологічні парки, бізнес-інкубатори, інноваційні та інжинірингові центри, підприємницькі структури венчурного типу [4; с.40-46]. Необхідно розробити законодавство яке б забезпечувало молодим спеціалістам гідну, а також перспективну роботу з гідною оплатою. Після цього молоді фахівці (найбільше інновацій пропонують молоді фахівці) будуть працювати по своїй професії, а не офіціантами.

Прогноз розвитку будівельного комплексу України до 2015 р. передбачає зростання темпів інвестицій в основний капітал за рахунок всіх джерел фінансування до 8–10 % на рік [1].

У концепції стратегії розвитку будівельного комплексу до 2015р. передбачається кадрове забезпечення її реалізації. Для цього потрібно створити єдину організаційну систему підготовки і перепідготовки фахівців – будівельників з використанням діючої і створенням нової регіональної освітянської структури. Така система може створюватися на основі акредитованих, ведучих підготовку фахівців для організацій будівельного комплексу,

вищих навчальних закладів освіти як спеціалізованих регіональних центрів, а також державного представництва в підвищенні кваліфікації та перепідготовки кадрів для будівництва і житлово-комунального господарства [2, с.3-7]. З цією концепцією я повністю згоден, але вважаю, що також необхідним фактором розвитку інноваційної політики є підтримка держави. Керівники нашої країни мають зрозуміти всю важливість інноваційної політики на рівні держави.

Висновки. Процес формування інноваційної політики будівельного підприємства охоплює формування певного типу інноваційної політики по кожному будівельному проекту і відбувається на основі принципів спрямованості на реалізацію будівельного проекту, комплексності, планомірності. Процес реалізації інноваційної політики будівельного підприємства відбувається в два етапи. На першому етапі обґрунтовуються і розробляються інновації, інноваційні рішення та інноваційні проекти, складовими процесу реалізації інноваційної політики на цьому етапі є його інформаційне забезпечення, генерування інноваційних ідей. На другому етапі відбувається реалізація інноваційних рішень та інноваційних проектів, складовими процесу реалізації інноваційної політики на цьому етапі є організаційне, технічне та фінансове забезпечення.

Література

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів // Електронна сторінка Верховної.
2. Федоренко В. Г. Концепція стратегії розвитку будівельного комплексу України на період до 2015 року [Текст] / В. Г. Федоренко, А. М. Тугай, А. Ф. Гойко, В. Б. Джабейло. – Економіка та держава. – 2009. – № 1. – С. 3–7.

3. Володін С.А. Сутність і значення інновацій в економічному розвитку України / С.А. Володін // Вісник аграрної науки. – 2005.
4. Паламарчук Г. Трансформация организационных структур в экономике Украины [Текст] / Г. Паламарчук, А. Паламарчук // Экономика Украины. – 2009. – № 12. – С. 40–46. – 3289 экз. – ISSN 0131-7741.